

UN PAÍS DE PARAULES

*Ràbia en la poesia més jove***Baladspirina**

Rubén Luzón

Edicions 62

Barcelona, 2008. 58 pàgines

L'usdefruit encara

Eduard Ramírez

Edicions Proa

97 pàgines

FRANCESC CALAFAT

Rubén Luzón (València, 1982) proposa amb fermesa fer-se un espai en l'àmbit de la poesia en català. La seua escriptura és arriscada i demana al lector que s'implique a fons per entendre i no perdre's en el laberint del seu univers. El títol mateix, *Baladspirina*, anuncia gosadia en el llenguatge i un univers greu i inquietant. El llibre es fonamenta en la indagació expressiva, en la integració de registres, tons (la gravetat i la mirada existencial no exclouen la ironia i el sarcasme) i formes. La voluntat experimental es veu en la creació de llenguatge, en els lligams insòlits i paradoxals de les imatges i en l'acoblament de referències primitives, medievals i actuals. Encara que l'objectiu és carregar les bateries semàntiques dels poemes, la tensió extrema del lèxic pot dur a una dispersió i una fuga de sentits no desitjada per l'autor. És el gran trencacolls d'aquesta mena de poesia, perquè és difícil saber quan cal tancar l'aixeta de la combinació.

Al marge d'alguns dubtes com a lector, crec que *Baladspirina* ofereix prou raons per a considerar-lo un llibre digne de tenir compte. Ens projecta, des bon començament, un clima de desassossec, estrany, i ho fa perquè no vol copiar més o menys la realitat, sinó més aviat fer-nos-la veure amb la creació d'un món paral·lel. Els temes genèrics són l'amor, el desig, la mort, la fragilitat i els afanys dels humans. En un principi, el paisatge és bastant esplendorós, però a mesura que les aspiracions xoquen amb les circumstàncies, amb els fracassos personals, se'ns fa present un temps sense temps, un món en ruïnes i

Dos poemaris valents que eviten el refugi en el bàlsam de la intimitat

violent. En aquest clima i en un escenari canviant, l'autor pinta el periple vital d'un personatge (de vegades, plural) a qui en enfrontar-se amb les adversitats suren les pors i les febleses. Aquest personatge s'adona que només és "una cèl·lula en el ventre de déu" i que amb l'experiència del no-res el fa conscient dels límits de la vida, que, d'altra banda, li injecta una vitalitat, un desig de "coses poques" per a lluitar i mirar d'assajar equilibris amb la finalitat d'aconseguir un viure

que no siga tan sols un mar de llàgrimes.

Trànsits Nord, el poemari anterior d'Eduard Ramírez (València, 1972), ens ofereix un projecte guiat pel desfici vital que ballava en una atmosfera profundament urbana. Era una modulació i una temàtica poc transitades pels nostres escriptors. Ara, *L'usdefruit encara*, un altre llibre engrescador, apadrinat per pròleg d'Enric Sòria, ens mostra una veu més feta i una maduresa en la reflexió sobre el seu ideari vital. El títol i el primer poema són tota una declaració de voluntats: ens mostren una visió de la vida entesa no com un mèrit o una propietat, sinó més aviat com un do o un bé que és guanya. Tota conquesta comporta un desgast, i moure's envoltat de fracassos o d'impotències que poblen l'existència. La veu del llibre es proclama un "guerriller de l'alegria", però hem de tenir clar que el seu vitalisme no procedeix de la innocència; al contrari, brolla de les baralles amb el dia a dia i de les bufetades que en rep. Si encara no en tenia prou, viure intensament exigeix embolicar-se en els remolins de la vida i tirar endavant amb nervi. D'aquest combat sense treva, el caçador d'instant d'alta tensió n'ix ple de ferides, que són vistes, no com a derrotes, sinó com a emblemes d'ànima i, per tant, reforcen l'impuls del vividor.

En la primera part, predomina el refús de certs hàbits i comportaments, siguen personals o passionals, laborals, socials... que paralit-

El poeta Rubén Luzón. / NATXO FRANCÉS

zen l'individu i el constrenyen a uns hàbits que la societat vol controlats. La reacció del vitalista és el gest insolent i provocador. El segon bloc de poemes rebutja els principis solemnes i defensa el gaudi "sense reserva / i dir vida a mos redó". L'autor proclama la voracitat per assaborir tota vivència possible i considera que les temptacions són per a caure-hi, però amb precaució, ja que la desmesura pot esdevenir una tirania nova. En el darrer apartat, som davant d'un estadi més cal-

mós i on les coses es miren amb més prudència i pragmatisme, tot i que no s'abandona mai el seu esperit. L'objectiu ara, des d'una estabilitat desitjada, és viure les coses quotidianes i els compromisos vitals com si foren nous cada dia.

Tot plegat, dos poemaris valents que constaten un malestar i un descontentament davant del món que ens envolta, i també testimonien un distanciament cridaner respecte d'una poesia més acomodaticia que es refugia en el bàlsam de la intimitat.

UNS HO VEUEN MIG PLE.
UNS ALTRES, MIG BUIT.

NOSALTRES VEEM L'OPORTUNITAT
DE DEMOSTRAR-TE QUE QUAN
ENS NECESSITES, POTS CONTAR
AMB NOSALTRES.

Més productes.
Més oportunitats.
Més respostes.
Més prop.

La solució que necessites, quan la necessites.

Amb tota la seguretat i transparència de sempre. Fent realitat junts importants Obres Socials.

Si cerques una entitat financera en la qual pugues confiar, **ací ens tens.**

